

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

7. Peccatoris cum Amphiarao collatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

mentum dedit Michol, quæ conjugem suum Davidem parentis Saulis furori mirâ solertiâ subduxit, dum eò clâm emissô, pro loco viri simulacrum eius in lectulo supposuit, & regio satellites elusit. 1. Reg. 19. Memorabile est facinus feminarum Lacænarum, quæ captivos viros, mutatis vestibus liberârunt, ipsæque in captivorum locum se substituerunt. Plutarch. Quod etiam de nostris legimus, quæ tam efflictim maritos suos amaverunt, ut Conrado III. Imp. adversûs Guelfonem, Bavariæ ducem, bellum gerente, oppidumque Winsbergam in deditioem accipiente, cùm fieret matronis gratia efferendi, quidquid humeris portare possent, illæ neglecto auro, & omni mundo muliebri, maritos suos humeris susceptos exportarent, admirante & collaudante mulierum fidem Casare. Jo. Navel. vol. 2. generat. 38. an. 1138. Majus etiam conjugalis amoris argumentum extitit, quod subdo. In expeditione adversûs Syros, Robertus Britanniarum Rex, gladio venenato, luculentam in brachio acceperat plagam, itaque insederat malum, ut in patriam reversus sanitati non posset restitui, nisi pus virulentum humano ore extraheretur, respuit Rex medicinam, facienti exitiosam, Regina facinus supra virum ausa, noctu solutis vulneris fasciis, primùm inscio marito, post etiam connivente, venenum sugendo elicuit, & plagam medicis præbuit facillimè curandam. Georgius Viviennus lib. 2. de offic. probi patrisfamilias. c. 13. & ex eo Georgius Stengelius de matrimon. c. 24. Idem beneficium contulit Eduardo Regis Angliæ primigenio filio uxor, Regis Hispaniæ filia. loc. cit. ex Roderico Santio p. 1. hist. c. 4. Adeò lingua feminarum vel pessimum telum, vel optimum est medicamentum. De Eriphyla Cicero 4. Verr. Eriphylam accepimus in fabulis ea cupiditate fuisse, ut cùm vidisset monile, ut opinor, ex auro & gemmis, pulchritudine eius incensa, salutem viri proderet. Similis istius (Verris Cupiditas) hoc etiam acrior atque insanior, quod illa cupiebat id quod viderat: huius libidines non solum oculis, sed etiam auribus excitabantur.

VII. (g) De Amphiarai sub terras raptu eleganter disserit in Labyrintho cap. 5. p. 1. Stengelius. Amphiarus vates Argivus & augur, cùm prævideret fore, ut in bello Thebano interiret, terræ diruptione absorbendus, diu pertinaciter domi latitavit. Sed ut plerumque loquax & infida est mulierum natio, tandem ab uxore proditus, persanè invitatus ab Adrasto ad bellum est pertractus. Ubi cùm manu pariter ac ferro strenuus, victrice curru sublimis pugnaret.

----- ecce

(g) Peccatoris cum Amphiarao comparatio.

----- ecce altè præceps humus ore profundo
 Dissilit, inque vicem timuerunt sidera, & umbrae.
 Illum ingens haurit specus, & transire parantes
 Mergit equos, non arma manu, non frena remisit.
 Sicut erat, rectos defert ad tartara currus.
 Respexitque cadens caelum, campumque coire
 Ingemit.

Quàm multis nos partibus Amphiaræ inferiores sumus! Perituri non providemus nos perituros. Aliis vates sumus, nostra pericula mantica immitimus, quæ in tergo est. Amphiaræus longè ante prospexit in abyssum exitii sui: nos fugimus, si quis digitum intendens monstrare vult, ubi pereamus. Amphiaræus quod vidit, quæ potuit, cavet. Nos sapè perspicuè videntes, quid nos perdat, nihil cavemus. Illum uxor sua prodidit; nos caro nostra in pericula projicit. Imò ultro per abrupta in præcipitium insilimus. Illum equi rapuerunt in profundum, nos rapiunt indomita cupiditates: Spes, metusque inanes: brevis dolor, aut brevis voluptas: amor vindictæ, amor pecuniæ, amor gloriæ, quocunque volunt, tanquam infruita bestia rapiunt. *Ille cadens caelum respexit, campumque coire ingemuit;* nos deorsum ferimur, & sursum neque oculos, neque animos mittimus; Illum post tantum saltum, Elysi proceres dicuntur magnis gaudiis excepisse: nos quò profundius immergimur in *Mundum*, eò profundius descendimus in *Infernum*; plorante caelo, & tartaro super nos cachinante. Hæc ille vir disertus.

VIII. (b) Sed quid sibi vult telum Amphiaræi subdito lauro vestitum, imò in laurum mutatum? Arbor hæc est Symbolum tam doctrinæ quam Victoriæ. Ostenditur, litteras etiam belli tempore utiles esse, quod comprobatur celebre illud regis Agamemnonis votum, qui ut Troia facilius potiretur non Achillis, aut Ajacis, sed Nestoris decem similes optabat sibi. Nam & Architam Tarentinum, Philosophum Pythagoricum sexies exercitum duxisse legimus, & Melissum Sarminium, Parmenidis Philosophi auditorem, navalibus aliquot victoriis insignem fuisse; & ter stipendia facisse Socratem; & Xenophontem egregiam in bello civibus suis operam præstitisse. Quid illa propugnacula Græciæ, Periclem, Themistoclem, Epaminondam loquar? Quid illa Romani imperii columnina Scipiones, Lucullos, Fabios, Marcellos, aliosque innumerabiles proferam? quos omnes cum bellicis laudibus claros, tum præstantes doctrinæ studiis fuisse historiæ loquuntur. Nam Julium Cæsarem quis nescit ultra laude præstaret,

(b) *Litterarum & armorum conjunctio.*